

PETTICOAT

BY
PAULA VD OEST
INGE HARDEMAN

AFLEVERING 3
VERSIE 4 FEBRUARI 2016

MEDIA LANE

Pattie, Willem en Rogier stommelen het huis binnen, alledrie beneveld. Pattie zwaait met het kaartje dat ze van Fred heeft gekregen.

PATTIE

Hij heeft mij ja zijn kaartje
gegeven! Ik, Pattie Jagersma uit
Winschoten, mag ja auditie doen
bij de grote Fred Duprée!

ROGIER

Ssst!

WILLEM

Waarom zeg je eigenlijk overal ja
tussen?

PATTIE

Dat is ja Gronings.

WILLEM

Ja ja.

Pattie giechelt.

WILLEM (CONT'D)

't Is in elk geval beter dan
overal nee tegen zeggen...

Pattie barst in lachen uit. Rogier is opeens serieus.

ROGIER

Je moet wel van je accent af, als
je een kans wil maken.

WILLEM

Maar dat vind ik nou juist zo
sexy!

ROGIER

(tegen Pattie)
Ik meen het.

Pattie kijkt Rogier ineens ongerust aan.

LIED #1: IN ZUID-LAREN ZIJN DE SCHAREN ALTIJD GOED

3.2 INT. HUIS FAM VAN ROODEN - NACHT - MUZIEKSEQUENTIE

3.2

ROGIER

(zingt)
In Zuid-Laren zijn de scharen
altijd goed.

PATTIE

In Zuut-Lar'n bin'n de schar'n
altiet gaud.

WILLEM

(vleiend)
Van haar lippen klinken alle
woorden zoet...

Pattie kijkt hem verliefd aan.

ROGIER

(chagrijnig)
Dat kan wel wezen maar toch reken
ik het fout!

Zegt nadrukkelijk voor:

ROGIER (CONT'D)

't Oude paard verjaagt de vliegen
met zijn staart.

PATTIE

't Olle peerd verjaagd de vlieg'n
miet zien steert.

WILLEM

(flirterig)
O, wat klinkt zo'n zin poëtisch
fijnbesnaard!

ROGIER

(zwaar geïrriteerd)
Je moet luisteren! Ook dit is weer
verkeerd!

Pattie giechelt.

PATTIE

Kijk ons nou eens bezig, ik voel
me net een clown!
Da's nait nuuver zegt mien jong,
dus nait meer daun!

WILLEM

(charmant)
Wat zegt ze?

(CONTINUED)

ROGIER

Onverstaanbaar! We gaan door, hoor
wat ik zeg:
De Martinitoren blijft altijd
bestaan

PATTIE

Hest geliek, de Olle Grieze blijft
altiet!

Rogier kijkt haar wanhopig aan. Willem knipoogt naar
Pattie, die opnieuw giechelt.

ROGIER

Nee, zo kunnen we niet verder
blijven gaan!

PATTIE

Nait zo soezen jong want ik heb
alle tiet

ROGIER

Veertien duiven vliegen vrolijk in
de lucht

PATTIE

Vaertien doe'mn vlieg'n bliede in
de locht

ROGIER

(getergd)
Het is lucht mijn liefje, 'u',
zoals in vrucht!

Willem heeft inmiddels de hand van Pattie gepakt.

WILLEM

Laat nou zitten, zij is aan haar
taal verknocht
Dus hou nou even op, je brengt dit
schatje van de kook!

ROGIER

We gaan door in My Fair Lady lukt
het ook!

PATTIE

Oh, maar ik kan het niet, ik kan
dit niet!

Willem gaat voor haar staan.

WILLEM

Laat mij maar even:
In Zuid-Laren zijn de scharen
altijd goed

(CONTINUED)

PATTIE

In Z uut-Lar'n bin'n de schar'n
altiet gaud

WILLEM

(geduldig)

Nee, Zuid-Láren met een 'Aa' zoals
het moet;
En zeg goed in plaats van gaud,
want dat is fout!

PATTIE

In Zuid-Laren zijn de scharen
altijd goed

Willem lacht.

WILLEM

Rogier, het lukt 'r, Rogier het
lukt 'r!

PATTIE

In Zuid-Laren zijn de scharen
altijd goed
Veertien duiven vliegen vrolijk af
en aan
Van jouw lippen klinken alle
zinnen zoet!
De Martinitoren blijft altijd
bestaan!

Willem geeft Pattie een kusje op haar wang en kijkt zijn
broer triomfantelijk aan.

ROGIER

Lieve Pattie, eindelijk spreek je
dan normaal!

PATTIE

Ken wel wees'n, grunnings blijft
de mooiste taal!

Pattie, Rogier en Willem staan in de gang.

ROGIER

(tegen Pattie)

Hup, en nu naar bed jij.

WILLEM

Goed idee. Maar eerst drinken we
nog één glaasje. Uit de
drankvoorraad van mijn moeder.

3.3 CONTINUED:

3.3

PATTIE

Ja, nog één glaasje, daar slaap ik lekker van.

Ze lacht stralend naar Rogier, die er zwaar de pest in heeft.

ROGIER

Zeg niet dat ik je niet gewaarschuwd heb.

Hij verdwijnt chagrijnig naar boven. Willem trekt Pattie mee de huiskamer in.

3.4 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/ZITKAMER - NACHT

3.4

Willem en Pattie drinken. Ze zitten op de bank.

PATTIE

Lekker spul is dit.

WILLEM

Sherry. Dat vindt mijn moeder ook. Ze doet het soms zelfs in de theepot.

PATTIE

In de theepot? Waarom zou je dat nou doen?

Willem antwoordt niet. Zijn blik glijdt over Patties lichaam.

WILLEM

Nou... als je iets heel graag wilt... en het mag eigenlijk niet... dan moet je het soms stiekem doen.

Pattie giechelt. Willems hand gaat richting haar been. Ze neemt van de zenuwen een grote slok sherry.

PATTIE

Normaal drink ik nooit. Echt nooit. Ja, melk.

Willems hand is nu op haar been.

PATTIE

Of bij gelegenheden Sinas.

Hij schuift wat dichterbij naar haar toe.

(CONTINUED)

3.4 CONTINUED:

3.4

PATTIE

En héle enkele keer een glaasje
Gazeuse...

Pattie wordt zenuwachtig van Willem die steeds dichterbij
komt. Ze ratelt door.

PATTIE

Maar sherry, nee...

Ze leegt haar glas.

PATTIE

Niet dat ik het niet lekker vind
hoor...

Willem pakt haar glas af en gooit het van zich af. Het
komt neer op het vloerkleed. Pattie kijkt hem licht
angstig aan.

WILLEM

Ik geloof dat ik je nu toch echt
de mond moet snoeren...

Zijn mond is nu bijna op die van Pattie. Ze duwt hem
plotseling weg en springt op.

PATTIE

De auditie!

Ze staat onvast op haar benen.

PATTIE

Als ik nu niet naar bed ga dan
wordt het niks, morgen.

3.5 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/ZOLDERKAMERTJE - NACHT

3.5

Pattie komt beneveld de kleine zolderkamer binnen waar ze
slaapt. Ze blijft in het midden van de kamer staan, in
gedachten.

Ze haalt een fotootje uit haar handtas. Het is van haar
moeder. Ze prikt de foto op de muur en trekt een nachtpon
aan die gevouwen klaarligt op het bed (aan de grootte en
het model te zien een oude van mevrouw van Rooden).

Ze gaat in bed liggen. Staart omhoog. Klaarwakker.

3.6 EXT. HUIS PETER - DAG

3.6

Establishing shot van het kleine rijtjeshuis van de
Miedema's.

3.7 INT. HUIS PETER - DAG

3.7

Aan tafel. Er wordt zwijgend ontbeten. Voelbare spanning: Miedema is bezorgd en boos, moeder heeft een behuild gezicht.

MIEDEMA

Hoe denk jij dat ik de huur ga betalen?

REIN

Als iedereen alleen maar voor zijn vrouw en kinderen zou zorgen, was er niemand in het verzet geweest.

Peter's moeder staat op en pakt een brief van het dressoir.

MOEDER

(tegen haar man)
Je zou de brief van Arend nog voorlezen.

Miedema reageert niet.

PETER

(tegen zijn vader)
Ik heb toch nog werk? In de winkel.

Vader werpt hem een laatdunkende blik toe.

MIEDEMA

(wijst naar zijn zoons)
Ik geef je op een briefje: straks worden zij ook ontslagen. En waar moeten we dan van leven? Nou?

Hij kijkt naar Rein, die schokschoudert.

MIEDEMA

We gaan onze excuses aanbieden en daarmee is de zaak af.

Rein schudt zijn hoofd.

REIN

Nu is het moment om door te zetten. Het kan alleen maar beter worden.

Het klinkt niet helemaal overtuigend.

MIEDEMA

Nog nat achter de oren en dan zulke praatjes.

(CONTINUED)

Miedema schudt minachtend zijn hoofd.

MOEDER
(tegen haar man)
Lees die brief nou eens voor.

Miedema zucht, schuift zijn bord van zich af. Zijn vrouw haalt het weg. Miedema zet een bril op.

MIEDEMA
(leest voor)
Beste broer, lieve Trees, beste neven. Eindelijk weer eens een bericht uit het verre
(worstelt met de uitspraak)
Calgary. Och, mensen, als jullie ons hier eens zouden kunnen zien. Het was een grote stap om uit ons dierbare Holland te vertrekken, en we hebben soms gedacht: waar zijn we aan begonnen... Maar ons huis is nu bijna klaar, en we zijn aardig gewend geraakt aan de buurt. Alles is hier groot en schoon en nieuw.

Rein schudt bijna onmerkbaar zijn hoofd.

MIEDEMA
(leest voor)
't Lijkt of álles hier mogelijk is, mits men bereid bent de handen uit de mouwen te steken. Wij vroegen ons laatst af: zou het niets voor jullie zijn?

Hij legt de brief abrupt weg.

MIEDEMA
Alsof we daar het geld voor hebben.

Zijn vrouw staart dromerig voor zich uit.

MOEDER
Canada... 't is wel ver... maar aan de andere kant...

Miedema kijkt naar Rein.

REIN
En weglopen van de strijd hier?

MOEDER
Peter, wat denk jij ervan?

3.7 CONTINUED: (2)

3.7

PETER

Ik vind 't best hier.

Hij staat op.

3.8 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/KEUKEN - DAG

3.8

Pattie heeft een enorme kater. Bleek en zweterig is ze met trillende handen bezig het ontbijt te maken. Ze draagt een schortje over haar (enige) jurk.

Het is duidelijk te zien dat ze onhandig is in de keuken: ze worstelt met de elektrische bonenmaler en ze twijfelt over de sterkte van de opschenkoffie (doet er voor de zekerheid een flinke schep koffie bij).

Pattie maakt zo goed en kwaad als het gaat broodpap van melk, oud brood, suiker en kaneel. Ze zet het vuur te hoog waardoor de pap aanbrandt. Gauw zet ze het vuur uit. Wappert met haar schortje en schept de smurrie in een bord.

3.9 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

3.9

Mevrouw van Rooden en Rogier zitten al aan tafel. Mevrouw van Rooden leest de Telegraaf, de Privé-pagina. We zien twee koppen met begeleidende foto's van Fred en Mimi. Bij de foto van Fred staat: *'binnenkort onthulling nieuwe zangeres Petticoats'*

Bij de foto van Mimi, gearmd met Boelie: *'smoorverliefde Mimi slaat met nieuw album andere richting in'*.

Pattie komt binnen met een dienblad. Onhandig serveert ze het ontbijt uit, veegt langs haar bezwete gezicht. Ze vermijdt het om Rogier aan te kijken. Mevrouw van Rooden kijkt met enige verbijstering naar de borden pap waarin de lepels recht omhoog steken.

PATTIE

Broodpap. Da's heel voedzaam.

Ze ziet de blik van Rogiers moeder.

PATTIE

(ongerust)

Niet goed?

ALINE VAN ROODEN

Het is weer eens wat anders.

(CONTINUED)

PATTIE

Kennen jullie dat niet? Wat doen
jullie dan met het oude brood?

Rogier lacht.

ALINE VAN ROODEN

Het vorige meisje bakte 's morgens
kadetjes.

PATTIE

K'dettjes??

Ze proest het uit. Rogier en zijn moeder kijken elkaar
aan.

ROGIER

Broodjes.

PATTIE

Geen probleem, dan krijgt u morgen
(bedwingt met moeite
een proest)
k'dettjes.

Rogier kijkt naar haar.

PATTIE

Ja sorry maar bij ons in Groningen
betekent dat iets heel anders.

ALINE VAN ROODEN

Oh ja? Wat dan?

PATTIE

Dat is me net iets te schunnig om
hier te vertellen.

Mevrouw van Rooden knikt, juist. Ze neemt een slok
koffie. Verslikt zich bijna.

PATTIE

Is ie sterk genoeg?

Mevrouw van Rooden knikt, zeker. Pattie maakt een soort
buiginkje en wil de kamer weer verlaten.

ALINE VAN ROODEN

(vriendelijk)
Bevalt de kamer?

PATTIE

Kon minder.

Aline kijkt haar gefronst aan. Rogier krimpt een beetje
in elkaar.

(CONTINUED)

ROGIER
(tegen Pattie)
Is Willem nog niet wakker?

Het klinkt cynisch.

PATTIE
Ik zou het niet weten.

ALINE VAN ROODEN
Die arme schat, de studie is zwáár
hoor...

Rogier maakt een cynisch geluid. Pattie wil de kamer uit
gaan, aarzelt.

PATTIE
Mevrouw van Rooden... zou ik
misschien heel even naar Veenstra
mogen bellen... mijn vorige
werkgever. Want bij Peter thuis
hebben ze geen telefoon,
zodoende...

ALINE VAN ROODEN
(fronst)
Peter?

PATTIE
Peter Miedema.

Aline is daar duidelijk niet heel blij om.

ALINE VAN ROODEN
Hou je het kort?

Pattie knikt en verdwijnt naar de gang.

ALINE VAN ROODEN
Wie is die meneer Miedema?

ROGIER
Een oud-collega, zo te horen.

Rogier en zijn moeder horen Pattie hardop de cijfers
uitspreken.

PATTIE (O.S.)
Nul... vijf negen.... drie...
een... acht...

Rogier en zijn moeder eten zwijgend. Even later schalt de
stem van Pattie door de gang.

PATTIE (O.S.)
(luid, plat Gronings)
M'vrouw Veenstra? Hou gaat 't?

Mevrouw van Rooden neemt een minuscuul hapje pap.

PATTIE (O.S.)
't Is Pattie, Pattie Jagersma! Ik
zou graag Peter aan de tillefoon
krijgen.

(...)
Moija.

ALINE VAN ROODEN
Eenvoudig meisje, en een beetje
primitief, maar goedaardig.

Rogier knikt.

ALINE VAN ROODEN
En ze heeft een leuk figuurtje.

Ze kijkt haar zoon peilend aan.

ROGIER
Een heerlijk figuurtje!

Rogier eet van zijn broodpap.

ALINE VAN ROODEN
Alleen dat taalgebruik...

PATTIE (O.S.)
(luid)
Peet!

Rogier grinnikt. Aline kijkt naar hem. Ze probeert
neutraal te klinken.

ALINE VAN ROODEN
Heb jij nog iets van papa gehoord?

ROGIER
(mompelt)
Werkbezoek in Nice.

ALINE VAN ROODEN
Alweer? Of nog steeds?

Rogier ontwijkt haar blik, schenkt zichzelf wat thee in.

PATTIE (O.S.)
(schreeuwt)
Kinst doe t noe verstoan?

Rogiers moeder kijkt voor zich.

3.10 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/GANG - DAG 3.10

Vanaf hier CROSS-CUT met Pattie in de gang bij de familie van Rooden en:

3.11 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG 3.11

Peter is aan de andere kant van de lijn, hij staat in de winkel van Veenstra.

PETER

Pattie! Eindelijk!

Peter kijkt de winkel in. Huisvrouwen met hoofddoeken om staan in de overvolle winkel.

PETER

(gejaagd)

Tante Gerda belde dat je nooit meer bent teruggekomen. Ik heb je vader nog niet durven opzoeken, want hij zou gek worden van angst. Waar zit je?

Pattie praat hard en enthousiast.

PATTIE

't Is een héél ingewikkeld verhaal. Bij de familie van Rooden in Den-Haag.

PETER

Wie zijn dat dan?

Hij klinkt argwanend.

PATTIE

Dat vertel ik later nog weleens. Peet luister, ik ben ontdekt door Fred du Prée!

Peter kijkt glazig.

PATTIE

Ik mag auditie doen! Bij de Petticoats! Daarom bel ik juist!

Peter zwijgt.

PATTIE

Kan jij niet hier naartoe komen?

PETER

(stug)

Hoe bedoel je.

(CONTINUED)

PATTIE

Met je gitaar! Om mij te begeleiden.

PETER

Je wilt dat ik naar Den-Haag kom.

Peter gebaart naar een ongeduldige klant die zwaait met haar boodschappenbriefje dat hij er zo aankomt.

PATTIE

Ja! Het is echt niet zo ver als je denkt.

Peter zwijgt.

PATTIE

Peet, het lukt nooit zonder jou.
Er is niemand die mij zo goed aanvoelt als jij.

Peter's gezicht verstrakt.

PATTIE

Als jij mij begeleidt maak ik veel meer kans! Alsjeblieft...

Als het stil blijft aan de andere kant van de lijn:

PATTIE

En ik zat te denken: dan kan je gelijk je tante weer eens opzoeken. Hoe lang is dat al niet geleden?

Het blijft nog steeds stil aan de andere kant van de lijn.

PATTIE

Peet. Ik sta op het punt om beroemd te worden. We hebben het hier wel over de Petticoats hè.

Peter kijkt naar het langer wordende rijtje klanten voor de toonbank waar hij hoort te staan.

PETER

(zwakjes)
Als je iets van mij wilt dan kom je maar hierheen.

PATTIE

(beledigd)
Alsof ik nog iets te zoeken heb in dat gat.

3.11 CONTINUED: (2)

3.11

PETER

Nou, dan zijn we uitgepraat toch?

PATTIE

En denk maar niet dat ik ooit nog een liedje van je zing.

PETER

D'r kan vast wel iemand anders liedjes voor je schrijven.

Hij hangt op. Pattie voelt zich ellendig.

3.12 EXT. FABRIEK - DAG

3.12

De ontslagen arbeiders staan met hun vlaggen voor de fabriek. Jagersma praat met een REPORTER.

JAGERSMA

Soldariteit! Daar gaat het om.
Samen staan we sterk.

Hij is behoorlijk fanatiek, gebruikt een geheven vuist om zijn woorden kracht bij te zetten.

De ontslagen arbeiders zien er niet bepaald militant uit, het lijkt eerder of ze hun twijfels hebben.

Miedema, Rein en zijn twee zoons komen het terrein op. Ze passeren de groep en lopen richting de ingang van de fabriek.

Jagersma ziet hen en is met stomheid geslagen. Rein, die bijzonder stug kijkt, mijdt Jagersma's verbaasde blik. Jagersma schiet Miedema aan.

JAGERSMA

Wat ga je doen?

MIEDEMA

Ik heb de directeur excuses aangeboden namens mezelf en mijn zoons.

Jagersma kijkt hem aan, dat meen je niet.

JAGERSMA

Haijo ligt thuis. Zonder ziektegeld, hij heeft niemand om voor hem te zorgen. En jij gaat je excuses aanbieden??

(CONTINUED)

MIEDEMA

Met harde acties bereiken we niks.
Ik doe niet mee met de staking. En
mijn zoons ook niet.

Hij gebaart naar Rein en zijn twee andere zoons, kom op.
Rein schaamt zich dood tegenover Jagersma.

JAGERSMA

Jij bent nooit een held geweest,
Miedema. Maar van jou, Rein, had
ik dit niet verwacht.

Rein staat er besluiteloos bij. Hij zit tussen twee
vuren.

Dan kijkt hij naar zijn vader.

REIN

Sorry.

Hij voegt zich bij Jagersma. Zijn vader is wit geworden
van drift. Hij pakt zijn zoon bij de arm.

MIEDEMA

En nou meekomen jij.

Rein probeert zich los te worstelen maar zijn vader houdt
hem stevig vast. Dan haalt Rein uit en geeft zijn vader
een klap. Miedema verliest zijn evenwicht en valt op de
grond.

Rein kijkt even geschrokken naar zijn vader, loopt dan
richting Jagersma. Miedema wordt overeind geholpen door
wat stakingsbrekers.

JAGERSMA

(tegen Rein)

Gelukkig zijn er nog mensen die
wel moed hebben.

Hij glimlacht naar Rein, die niet terug lacht. Hij voelt
zich ellendig. Jagersma praat tot de anderen:

JAGERSMA

Hoofd recht, rug recht. Het zal
niet makkelijk worden, maar we
staan er niet alleen voor,
kameraden.

De overgebleven stakers kijken niet erg overtuigd. Rein
ziet hoe zijn vader tussen twee andere mannen wegloopt.

3.13 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/KANTOOR - DAG

3.13

Geratel van een typemachine. Rogier prikt bonnetjes op een prikker. De SECRETARESSE neemt juist de telefoon op.

SECRETARESSE
Handelsmaatschappij van Rooden,
goedemiddag.

Het personeelbestand bestaat verder nog uit een uitgestreken HEER en een degelijke DAME, allebei zwijgend aan het werk.

Pattie komt binnen met koffie voor Rogier. Ze ziet er bleekjes uit.

ROGIER
Heb je wel geslapen vannacht?

PATTIE
't Gaat.

Rogier kijkt haar onderzoekend aan.

PATTIE
Ik heb alleen wat teveel van dat spul gedronken dat bij je moeder in de theepot zit.

Rogier probeert de blikken van de werknemers te vermijden.

PATTIE
Ik ben zo bang dat ik het verpest straks.

ROGIER
Ga dan even liggen.

Hij kijkt naar Pattie's outfit.

ROGIER
Doe je deze jurk aan??

Pattie kijkt opeens nogal ongelukkig.

PATTIE
Ik heb alleen deze.
(snibbig)
Ik kan ook de nachtpon van je moeder aan doen? Mijn koffer met kleren staat nog bij tante Gerda, weet je nog? Daar kon ik niet meer terecht toen jij in elkaar geslagen werd.

Rogier werpt een schichtige blik om zich heen.

(CONTINUED)

3.13 CONTINUED:

3.13

ROGIER
(haastig)
We verzinnen wel wat.

PATTIE
(mismoedig)
Wat dan?

ROGIER
Ik ken iemand die ons misschien
kan helpen.

3.14 EXT. FABRIEK - DAG

3.14

Jagersma is overgebleven met het kleine groepje stakers.
Hij is nog steeds aan preken, fanatiek. Rein staat er
ellendig bij.

JAGERSMA
Al duurt het een maand, een half
jaar, een jaar, en eten we alleen
nog droog brood: er zal naar ons
geluisterd worden!

De arbeiders voelen zich ongemakkelijk. Stugge blikken
onder versleten petten. In navolging van hun collega's,
maken de arbeiders zich zwijgend los van de groep en
loopt de een na de ander naar de ingang van de fabriek.

JAGERSMA
Deserteurs zullen er altijd zijn.

Hij praat alleen nog tegen Rein.

3.15 EXT. FABRIEK - DAG

3.15

Jagersma loopt klein, verloren, over de dijk. Om hem heen
eindeloos landschap.

3.16 EXT. HUIS PETER/ACHTERDEUR - DAG

3.16

Rein gaat zachtjes het huis binnen.

3.17 INT. HUIS PETER/HALLETJE - DAG

3.17

Rein loopt door het halletje en wil naar boven lopen.

MOEDER (O.S)
Rein, ben jij dat?

(CONTINUED)

3.17 CONTINUED:

3.17

Rein aarzelt, blijft staan. Hij loopt naar de deuropening. Zijn moeder is sokken aan het stoppen. Ze kijkt op. Rein kijkt zijn moeder beschaamd aan.

MOEDER

Alles wat je vader doet, doet hij voor ons. Besef je dat wel?

Rein mompelt iets.

MOEDER

Vanavond is er een voorlichtingsavond over Canada.

Rein zwijgt.

MOEDER

Ik zou het fijn vinden als je mee ging.

3.18 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HAL/TRAP - DAG

3.18

De lege hal. De HUISBEL klingelt. Vanuit de woonkamer klinken VROUWENSTEMMEN van Aline, Cato en Aaf. De BEL klinkt nog eens. Aline komt de gang in.

ALINE VAN ROODEN

(roept)
Pattie?

Willem komt juist met een slaperig gezicht de trap af.

WILLEM

Dag moesje.

ALINE VAN ROODEN

Dag jongen. Heb je hard gestudeerd?

WILLEM

Tot diep in de nacht.

(gaapt)
Waar is ons nieuwe dienstmeisje?

Aline kijkt hem scherp aan.

ALINE VAN ROODEN

Ik zeg het nog één keer Willem van Rooden: het is Rogier's vriendinnetje, waag het niet haar van hem af te pakken.

Willem kijkt zijn moeder sceptisch aan.

(CONTINUED)

3.18 CONTINUED:

3.18

WILLEM

Rogier's vriendinnetje? Meen je dat nou?

ALINE VAN ROODEN

Ja!

Willem kijkt zijn moeder met een cynische blik aan.

ALINE VAN ROODEN

(glimlacht
geforceerd)

Ga mijn vriendinnen eens gedag zeggen schat. Ze zijn zo dol op je!

Ze loopt naar de keuken. Kijkt naar binnen.

ALINE VAN ROODEN

Pattie?

Willem schudt zijn hoofd en gaat de kamer in.

3.19 EXT. MODEZAAK - DAG

3.19

Establishing modezaak. Pattie en Rogier gaan binnen.

3.20 INT. MODEZAAK - DAG

3.20

Dames zijn aan het winkelen. Een winkelbediende houdt iemand een jurk voor. We horen flarden van zinnen: "100% synthetisch, hè! Dat is het allernieuwste."

Pattie kijkt er wat geïntimideerd naar.

PATTIE

(fluistert)

Ik heb niks geen verstand van mode.

ROGIER

Daarom zijn we hier ook.

(schrikt)

Oh.

Rogier kijkt gespannen naar een man, MAURICE (28), die zelfverzekerd komt aangelopen. Maurice draagt een zwarte coltrui en een zwarte hoornen bril.

ROGIER

Maurice!

(CONTINUED)

MAURICE

(tegen Rogier)

Nou ja. Wat enig. Zagen wij elkaar
laatst niet in het Cultuur en
Ontspanningscentrum...?

(knipoogt)

Ik wist niet dat je een vriendin
had. Wat een beeldig gezichtje.

ROGIER

(haastig stamelend)

Oh eh... nee... dat is ook niet
zo...

PATTIE

We hebben wel samen in één bed
geslapen, maar verder moeten we
niks van mekaar hebben.

Maurice trekt zijn wenkbrauwen op. Rogier kijkt kwaad
naar Pattie.

PATTIE

(zonnig)

Pattie Jagersma, aangenaam.

Maurice pakt haar hand en drukt er een kus op.

MAURICE

Maurice.

PATTIE

We komen voor een jurk.

ROGIER

(vult haastig aan)

Pattie moet auditie doen voor een
baan als zangeres....

MAURICE

Echt?

Maurice kijkt onmiddellijk met professionele blik naar
Pattie's jurk.

MAURICE

Oh jee. Je wilde deze toch niet
aan doen hoop ik?

Pattie zwijgt.

MAURICE

Waar heb je deze jurk vandaan
snoes. Uit Appelscha?

(CONTINUED)

3.20 CONTINUED: (2)

3.20

PATTIE
 (verbaasd)
 Ja. Hoe weet u dat nou?

LIED #2: HIPPER DAN HIP

3.21 INT. MODEZAAK - DAG

3.21

MAURICE
 (zingend)
 Laat es kijken, laat eens zien..

VROUWELIJKE KLANT
 Wat een vrés'lijk lompe trien!

MAURICE
 Zij lijkt wel weggelopen uit de
 bronstijd!

ROGIER
 Tja, hoe maakt je van zo'n...

MAURICE
 ...ramp?!

ROGIER
 Nog een vrouwelijke...

VROUWELIJKE KLANT
 ... vamp?!

MAURICE (CONT'D)
 Dàt is de grote uitdaging voor
 mij, meid!

VROUWELIJKE KLANT
 't Wordt een klus hoor schat, maar
 kijk maar niet zo sip.

MAURICE
 Want ik maak jou wel deg'lijk in
 een wip,

MAURICE EN KLANTEN
 Hip, hip, hipper dan hip.

De andere klanten komen erbij, er ontstaat een
 choreografie.

KLANTEN
 Hip, hip, hipper dan hip!

(CONTINUED)

MAURICE EN KLANTEN

Eerst die jurk maar weggegooid,
anders word je immers nooit:
hip, hip, hipper dan hip!
En die laarzen zeg, affreus!
Die zijn toch niet serieus?!
Zijn niet hip, zijn niet hip, zijn
niet hip!

MAURICE

Kindje lief, jij zult vandaag es
wat beleven!

ROGIER

Hij gaat jou een ander image
geven!

VROUWELIJKE KLANT

Daarbij houden wij de hand niet op
de knip!

ALLEN

Hip, hip, hipper dan hip!!

MAURICE

Kijk, zo'n ruitje van Bardot,
Dat is altijd comme il faut!

MAURICE EN KLANTEN

Ja, echt hipper dan hip!

PATTIE

Of zo'n pakje van, hoe heet dat,
Chanel,
in cyclaam of in pastel!

KLANTEN

Hipper dan hipper dan hip!

MAURICE

Lieve schat, nu moet je ook niet
overdrijven!

KLANTEN

Dat is meer geschikt voor chique
ouwe wijven!

Pattie kijkt beledigd, wil weglopen.

ROGIER

(tot Pattie)

Nee, gooi nou niet meteen je kont
tegen de krib!

ALLEN

Jij wordt hipper dan hip!!

(CONTINUED)

3.21 CONTINUED: (2)

3.21

Maurice pakt een jurk en duwt haar achter een gordijn.

3.22 INT. MODEZAAK - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

3.22

Iedereen staat in gespannen afwachting bij het pashokje. Rogier vangt Maurice's blik op. Maurice knipoogt naar hem en houdt hem een opvallend overhemd voor.

Rogier bloost en ziet zichzelf in de spiegel. Hij durft het niet aan. Hij bedankt ervoor.

MAURICE

(zingt)

Lieve mensen, kom erbij en treedt
naar voren! Want een nieuwe ster
is zojuist geboren!

Pattie komt te voorschijn, ze is oogverblindend. Ze wisselt een blik met Rogier, die bewonderend knikt.

KLANTEN

Aááááhh....!

Pattie doet voorzichtig een paar passen naar voren. Ziet de adorerende blikken, ontleent er moed aan.

ROGIER

Blijf niet staan!
Maak ruim baan!
Want daar komt Pattie Jagersma
aan!

Pattie doet mee aan de choreografie.

KLANTEN

Mijn God, wat een klasse! Dit is
niet gewoon!
Wij krijgen in Holland ons eigen
icoon!
Niet te geloven - dit is
wonderbaar!
Zelfs Teddy Scholten steekt bleek
af bij haar!

PATTIE

Ja, gisteren zat ik nog zwaar in
een dip!
Maar nu verhip, ben ik hipper dan
hip!!

KLANTEN

Hipper dan hipper dan hip!!

(CONTINUED)

3.22 CONTINUED:

3.22

Pattie straalt. Ze is er klaar voor. Opeens slaat ze haar hand voor haar mond. Rogier wijst. Pattie bereikt net op tijd de wc en moet overgeven.

3.23 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG

3.23

Peter veegt de winkel als Jagersma schoorvoetend binnenkomt.

JAGERSMA

Mòj.

PETER

Moj.

Het is even stil. Jagersma probeert nonchalant te klinken.

JAGERSMA

Al wat van Patricia hoord?

PETER

Eh...

Peter twijfelt wat hij zal antwoorden. Veenstra komt binnen.

VEENSTRA

(tegen Jagersma)

Jagersma! Zomaar in een kapitalistische winkel? Oh ja, je moet tegenwoordig zelf de boodschappen doen natuurlijk.

JAGERSMA

Ik wilde even met Peter hier praten...

VEENSTRA

Daar hettie geen tijd voor. Er zijn namelijk ook mensen die wèl werken.

JAGERSMA

Heb ik er voor gekozen om ontslagen te worden?

VEENSTRA

Welke baas wil er een bolsjewiek in dienst?

Jagersma zwijgt.

(CONTINUED)

VEENSTRA

Sinds Rusland Hongarije is
binnengevallen, zit ons land vol
Hongaren; en die gaan daar heus
niet weg omdat ze het dáár zo goed
hebben!!

JAGERSMA

Geen geboorte zonder pijn.

VEENSTRA

Zet dat op een tegeltje en stuur
het naar Het Kremlin!

JAGERSMA

Kruidenier!

Jagersma loopt kwaad de winkel uit.

VEENSTRA

(roept hem na)

Dat is voor mij geen scheldwoord!

Peter kijkt Jagersma na. Even lijkt het of hij achter hem
aan zal gaan. Maar hij doet het niet.

Willem zit tussen de dames in. Ze giechelen om iets dat
hij heeft gezegd. Zijn moeder komt verward weer de kamer
in.

ALINE VAN ROODEN

Ik dacht toch dat ik haar had
aangenomen als meisje voor dag en
nacht.

WILLEM

Dat dacht ik ook... maar dat viel
tegen...

ALINE VAN ROODEN

(negeert dit)

Onze Willem is zó talentvol, hij
gaat binnenkort in Cambridge
studeren, niet, lieverd?

CATO

(onder de indruk)

Cambridge?

AAF

De top van Europa!

Mevrouw van Rooden knikt trots. Willem trekt een pruillip.

WILLEM
Helemaal in Engeland...

Hij kijkt opzij. Quasi wanhopig.

WILLEM
Wat moet ik daar zonder jullie?

Gekir bij de dames. Hij schenkt zichzelf een sherry in. Zijn moeder wil iets zeggen maar hij heeft het glas al achterover geslagen.

ALINE VAN ROODEN
Ga jij weer aan de studie,
lieverd.

WILLEM
Ik heb college.

Hij buigt zich naar de twee vrouwen.

WILLEM
Als ik nou zeker wist dat jullie
me kwamen opzoeken...

Opnieuw gegiechel bij de dames. Willem staat zwierig op. Kust Cato en Aaf de hand.

ALINE VAN ROODEN
(half trots, half
verontschuldigend)
Charmeur. Net z'n vader...

Cato en Aaf kijken pijnlijk getroffen en wisselen een snelle blik.

Aline schenkt zichzelf en haar vriendinnen nog maar eens bij. Willem pakt op de weg naar buiten gehaald wat geld uit de portemonnee van zijn moeder.

WILLEM
Dag schoonheden.

En weg is hij.

Pattie staat ge-restyled maar bleek en diep ongelukkig voor de wasbak van het toilet. Ze heeft een doosje Norit in haar hand. Rogier staat in de deuropening.

PATTIE

Ik kan het niet. Zonder Peter. Het wordt niks.

ROGIER

Natuurlijk wel. Schiet eens op schat.

Rogier stopt het prijskaartje dat nog aan haar jurk hangt, naar binnen.

PATTIE

Moet dat er niet af?

ROGIER

Dan kunnen we 'm niet meer terugbrengen.

Hij kijkt haar aan.

ROGIER

Je hebt in het café ook zonder Peter gezongen.

Pattie kijkt naar de pillen in haar hand.

PATTIE

Ja maar toen was ik niet zo misselijk. En ik heb het heet...

ROGIER

Lieverd, neem die pillen.

PATTIE

Maar ze zijn zwart! Ik heb nog nooit zwarte pillen gezien.

Rogier kijkt haar getergd aan.

ROGIER

Neem ze nou maar. We zijn al heel erg laat.

Pattie zucht, neemt met veel misbaar de pillen en begint te kauwen. Dat valt niet mee.

PATTIE

(onverstaanbaar)
Droog.

ROGIER

Doorkauwen.

Pattie kauwt met moeite. Ze kijkt in de spiegel. Ze zet grote ogen op: haar lippen en tanden zijn zwart. Rogier schrikt ook.

(CONTINUED)

3.25 CONTINUED: (2)

3.25

ROGIER
(onzeker)
Dat krijgen we wel weer weg.

3.26 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG

3.26

Tine Veenstra maakt de kas op terwijl Peter de winkel veegt en afsluit.

TINE VEENSTRA
Ik heb mijn man verplicht om
eerder te stoppen vandaag. Hij
maakt zich zo druk de laatste
tijd.

Ze kijkt vergoelijkend naar Peter.

TINE VEENSTRA
Ik hoorde dat Jagersma er was?

Peter knikt.

TINE VEENSTRA
't Zal best eenzaam zijn zonder
z'n dochter.

PETER
Of lekker rustig, dat lijkt me
eerder.

Tine kijkt hem verbaasd aan. Peter ontwijkt haar blik en trekt zijn jas aan.

LIED #3: ALLES OM ME HEEN

3.27 INT. WINKEL VEENSTRA/MAGAZIJN - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

3.27

Peter zit in het magazijn met zijn gitaar op zijn knie. Hij haalt een papier tevoorschijn, probeert een melodie, begint te schrijven.

PETER
Alles om me heen
Herinnert me aan jou...
Wat zo prachtig scheen, verdween
Alles om me heen
Versplinterde in rouw
Want ik ben gevangen
In en mateloos verlangen
Een radeloos verlangen naar jou...

Peter loopt naar buiten met zijn gitaar.

3.28 EXT. STRAAT GRONINGEN - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 3.28

Peter kijkt uit over de lege straat. Hij loopt al zingend de straat in.

3.29 EXT. STRAAT/BRUG GRONINGEN- DAG - MUZIEKSEQUENTIE 3.29

Peter loopt al spelend op zijn gitaar over op de dijk en blijft stilstaan om naar het water te kijken.

PETER

In de vormen van de wolken,
In de schaduw van het licht,
Zie ik steeds maar
Onverklaarbaar, jouw gezicht
En in het zingen van de golven,
Die er rollen zonder rem,
Hoor ik steeds maar,
Zacht verstaanbaar
Weer jouw stem

Lied onder de volgende beelden:

3.30 EXT. HUIS JAGERSMA - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 3.30

Jagersma komt aangelopen, in zijn eentje op de dijk en gaat naar binnen in een leeg huis.

PETER (V.O.)

(zingt)

Jou weer om me heen
Wie had dat ooit gedacht
De zon die eerst verdween,
Verscheen
Alles om ons heen
Is van de schoonste pracht
Wie had kunnen dromen
Dat het ooit zo ver zou komen?
Jij hebt mij die dromen
gebracht...

3.31 INT. HUIS JAGERSMA/KAMER PATTIE - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 3.31

Jagersma doet de deur open van Patties kamer; een lege kamer.

PETER (V.O.)

(zingt)

In de vormen van de wolken,
In de schaduw van het licht,
Zie ik steeds maar
(MORE)

(CONTINUED)

3.31 CONTINUED:

3.31

PETER (V.O.) (CONT'D)

Onverklaarbaar, jouw gezicht
 En door het zonlicht in de bomen,
 Of het pasgemaaide gras,
 Denk ik steeds maar
 Onbedwingbaar
 Hoe het was

3.32 EXT. DIJK GRONINGEN- DAG - MUZIEKSEQUENTIE

3.32

Peter staat op de dijk en zingt.

PETER

Alles om me heen
 Herinnert me aan jou...
 Wat zo prachtig scheen, verdween
 Alles om me heen
 Versplinterde in rouw
 Want ik ben gevangen
 In en mateloos verlangen
 Een radeloos verlangen naar jou...

3.33 EXT. KANTOOR FRED - DAG

3.33

Rogier en Pattie komen aangelopen. Pattie houdt met een ongelukkig gezicht een zakdoekje voor haar mond.

Voor de deur staan nog veel meer meisjes in mooie jurken te popelen om auditie te mogen doen.

Pattie kijkt verschrikt. Ook Rogier is onder de indruk, maar dat maskeert hij.

PATTIE

(sist)
 Komen die allemaal voor de
 auditie?

ROGIER

Dacht je dat je de enige was?

PATTIE

(liegt)
 Nee natuurlijk niet.

Ze blijft staan.

PATTIE

Hoeveel zijn dat er wel niet?

Pattie kijkt onzeker naar de andere kandidaten.

PATTIE
(van achter haar
zakdoek)
Ro, ik ga weer.

ROGIER
Doe niet zo raar.

PATTIE
Ik méén het! Ik hoef niet meer. 't
Is goed zo.

Rogier wordt ook zenuwachtig.

ROGIER
Dacht je dat ik voor niks een jurk
voor je heb geregeld.

PATTIE
Oh, ik dacht dat je een oogje op
die Maurice had.

ROGIER
En nou je mond houden en meekomen.

Rogier pakt haar hand en trekt haar mee. Ze passeren
allemaal andere meisjes.

PATTIE
Rogier, dit kan niet!

Ze schiet in een zenuwachtige lach.

ROGIER
Heel goed, altijd blijven lachen.
Misschien wel even het zakdoekje
ervoor houden.

Hij doet een deur open.

Rogier staat in de ruimte en kijkt als betoverd om zich
heen. Hij is een nieuwe wereld binnen getreden. In de hal
hangen allemaal affiches en foto's van artiesten. Gouden
platen hangen aan de muur. Stukgespeelde gitaren van
coryfeeen aan de muur. Bandfoto's met aantrekkelijke
mannen. Rogier ziet zichzelf in het glas weerspiegeld,
hij steekt er stijfjes bij af. Pattie komt naast hem
staan.

Een telefoniste, SUZY, is aan de telefoon.

SUZY

Die is al geboekt voor aanstaande
zaterdag, het spijt me.

Suzy dekt de telefoonhoorn af.

SUZY

Moment.

PATTIE

Pattie Jagersma. Ik kom voor de
auditie.

SUZY

(boos)

U moet op de gang wachten tot u
aan de beurt bent.

ROGIER

Ze voelt zich niet zo lekker en
het is daar zo warm.

Pattie glimlacht zenuwachtig. Suzy gebaart ongeduldig dat
ze er zo aankomt.

SUZY

(in de telefoon)

Meneer, wij hebben tweeëntwintig
topartiesten in de aanbieding...

ROGIER

(fluistert tegen
Pattie)

Hoorde je dat?

SUZY

...daar zal toch wel iemand van uw
gading bij zitten?

Pattie knikt en kijkt nerveus om zich heen.

PATTIE

(tegen Rogier)

Kan je 't nog zien?

Ze houdt haar zakdoekje voor haar mond en ontbloot haar
tanden. Rogier kijkt discreet. Patties tanden zijn nu
grijs. Rogier weet zijn gezicht in de plooi te houden.

ROGIER

Nauwelijks.

Opeens gaat de deur open en een huilend meisje komt naar
buiten. Pattie kijkt geschokt naar haar, maar Rogier
komt bliksemsnel in actie.

(CONTINUED)

3.34 CONTINUED: (2)

3.34

ROGIER

(sist)

Nu, naar binnen.

Pattie kijkt hem aan. Dan naar Suzy, die nog met de lastige klant aan het bellen is.

ROGIER

Ga!

3.35 INT. KANTOOR FRED - DAG

3.35

Fred zit bellend, met een chagrijnige kop, achter een tafel en merkt Pattie niet op. Op de tafel staat een asbak vol peuken, daarnaast liggen talloze pakjes Caballero zonder filter.

FRED

(buldert)

Hoezo tot bloei gekomen? Ze heeft nog niet één hit gehad met die flapdrol.

Hij luistert, steekt een nieuwe sigaret aan met de peuk die hij in zijn mond heeft en drukt die uit.

FRED

Henk, Henk... luister eens... Ik zit midden in de audities voor een nieuwe zangeres. Bel mij de volgende keer als je beter geïnformeerd bent, ja. En schrijf maar op: het vertrek van Mimi is een zegen voor Fred Duprée! Een zegen!

Hij knalt de hoorn op de haak en schenkt zichzelf een borrel in.

Hij ziet Pattie nu, knikt haar ongeïnteresseerd gedag. Pattie staat nerveus midden in het grote kantoor.

PATTIE

Kent u me nog?

FRED

Nee, sorry. Ik ontmoet zoveel mensen...

PATTIE

Ik zag u gisteren... in het café.

FRED

Oh.

(CONTINUED)

Hij kijkt nog eens goed.

FRED

Ja. Nou zie ik het. Miss
Groningen. Wat kom je zingen?

Pattie kucht zenuwachtig.

PATTIE

(met gronings accent)
Je chante.

FRED

Hoe??

PATTIE

(iets duidelijker)
Sje sjante.

FRED

Een chanson. Hoe kom je d'r op?

PATTIE

Ik luister daar al mijn hele leven
naar.

FRED

Apart.

Pattie lacht trots. Fred staart naar haar zwarte mond.
Wat is dit???

FRED

Meen je dat nou. Dat je zó auditie
komt doen?

Pattie slaat haar hand voor haar mond.

PATTIE

Rogier zei dat het weg zou gaan...
't is Norit... ik voelde me niet
zo lekker...

(ontredderd)

en hij zei dat het weg was...
anders was ik natuurlijk nooit...

Fred zucht diep.

FRED

Nou, zingen maar...

Pattie staat er als verlamd bij.

FRED

Toe maar!

Pattie slikt een keer. Haalt adem. Fred knikt ongeduldig, komt er nog wat van?

Pattie loopt naar Freds bureau en begint zwetend aan haar auditie. Ze is slecht te verstaan omdat ze continue het zakdoekje voor haar mond houdt.

PATTIE

(zingt)

Je chante, soir et matin,
Je chante sur mon chemin

Het klinkt onzeker en niet al te zuiver. Bovendien onverstaanbaar.

PATTIE

Je chante, je vais de ferme en
château

Ze probeert er wat beweginkjes bij te maken. Fred krimpt in elkaar.

PATTIE

(ongelukkig)

Je chante pour du pain et je
chante pour de l'eau
Je couche
La nuit sur l'herbe des bois
Les mouches

Ze blijft als bevroren staan.

FRED

Sorry maar dit wordt niks.

Hij buigt zich naar een intercom.

FRED

Suzy? Laat de volgende maar
binnen.

Pattie staat midden in het kantoor. Ze staat op het punt om in tranen uit te barsten. Dan herneemt ze zich en beent naar het bureau van Fred.

PATTIE

U heeft mij gisteren horen zingen
en u vond mij goed.

Fred kijkt haar aan.

PATTIE

Ik heb pikzwarte tanden, mijn
vriend Peter Miedema is er niet en
ik heb een buitenlands liedje
uitgekozen. Hardstikke stom.

3.35 CONTINUED: (3)

3.35

Fred kijkt, nou, inderdaad.

PATTIE

Ik ben veel beter met de liedjes
van Peter.

Fred kijkt haar aan. De deur gaat open en Suzy steekt
haar hoofd om de hoek van de deur.

PATTIE

Sorry! Ik heb nog heel even nodig.

Ze gebaart naar Suzy: dicht! Fred kijkt haar verbijsterd
aan. De deur gaat weer dicht.

FRED

Ik weet niet wie jij denkt dat je
bent...

PATTIE

Ik ben helemaal uit Groningen
gekomen.. Ik heb mijn vader en
mijn beste vriend achtergelaten
omdat ik zo nodig zangeres moest
worden.

Ze pakt plotseling Fred's glas whisky van tafel, neemt
een grote slok, spoelt daar haar mond mee en slikt de
slok door. Het brandt in haar keel.

Fred kijkt verbijsterd toe. Maar het zwart is inderdaad
van Pattie's tanden verdwenen.

PATTIE

Ik smeeek u: luistert u nog drie
minuten naar mij, alstublieft....
u zult er geen spijt van krijgen.

Pattie gaat staan. Ze zuigt haar longen vol lucht en
begint te zingen.

LIED #4 NIEUW LIED VAN PETER

3.36 INT. STUDIO FRED - DAG

3.36

PATTIE

(zachtjes zingend)

Ik weet het nog precies, 't was op
een woensdag in april
Jij vroeg: 'Weet je soms hoe laat
het is'; de tijd stond even stil!
De zon begon te schijnen en de
lucht werd stralend blauw!
Ik zeg: 'Gut, kijk nou die zon es'
toen zei jij: 'Dat komt door jou'

(CONTINUED)

3.36 CONTINUED:

3.36

Fred kijkt geconcentreerd naar Pattie.

PATTIE

(zingt)

Jij maakt me blij!
 Want met dat lachje rond je mond,
 lach jij de bloemen uit de grond!
 Jij maakt me blij!
 En in je hemelsblauwe ogen
 zie ik gouden regenbogen!
 Jij, jij! Alleen jij!
 maakt mij zó blij!

Ze zingt nu met meer volume en energie. Fred knikt bijna onmerkbaar.

PATTIE

Baby, maak me...kom baby, maak me...
 Baby, maak me...kom baby, maak me...
 Baby, maak me...kom baby, maak me...
 Baby, maak me...maak me nou blij!
 Jij maakt mij blij!

Gaat voluit:

Jij maakt me blij!
 Want met dat lachje rond je mond,
 lach jij de bloemen uit de grond!
 Jij maakt me blij!
 En in je hemelsblauwe ogen
 zie ik gouden regenbogen!
 Jij, jij! Baby, jij!
 maakt mij zó blij, blij, baby, blij!

Alleen maar: jij, jij, jij, jij, jij!

Ze pakt Fred bij zijn stropdas.

PATTIE

Hoort nu bij mij!

3.37 INT. KANTOOR FRED/WACHTRUIMTE - DAG

3.37

Suzy kan de drukte nauwelijks aan. Rogier kijkt ademloos toe. Hij moet af en toe opzij stappen, staat steeds net een beetje in de weg.

SUZY

Op volgorde van binnenkomst
 dames... geen ruzie!
 (tegen Rogier)
 Dat was niet zo netjes, wat jullie deden.

(CONTINUED)

ROGIER

Nee. Sorry.

Suzy bekijkt Rogier eens goed.

SUZY

Is het je vriendin?

ROGIER

Eèn vriendin.

SUZY

(begrijpt het)

Ah, ja.

Twee meisjes krijgen onenigheid. Rogier kijkt onder de indruk naar de meisjes, de chaos.

SUZY

(tegen een nieuw
meisje)

Kom maar meid, je kan hier een
nummertje krijgen!

Rogier kijkt gefascineerd naar Suzy.

ROGIER

Is het hier altijd zo'n
gekkenhuis?

Suzy kijkt naar Rogier.

SUZY

Voor jou is het misschien een
gekkenhuis. Voor mij is dit
normaal.

Rogier bloost. Hij kijkt naar de vouw in zijn saaie
broek, zijn nondescripte schoenen.

SUZY

Wat doe jij?

Rogier veegt een denkbeeldig pluisje van zijn mouw.

ROGIER

Ik werk bij een
handelsmaatschappij.

Hij grijnst verontschuldigend.

ROGIER

Van mijn vader. Best saai werk.
Maar ja.

Hij kijkt naar de klok. Vervolgens naar de studiodeur.

(CONTINUED)

3.37 CONTINUED: (2)

3.37

ROGIER

Hoe lang krijgen ze, gemiddeld?

SUZY

Twee, drie minuten?

Ze kijkt ook naar de deur.

ROGIER

Ze is al zeven minuten en veertig seconden binnen.

3.38 INT. KANTOOR FRED - DAG

3.38

Pattie staat tegenover Fred en staart hem aan.

PATTIE

Weet u dat ik u wel zou kunnen opeten?

FRED

Reken je niet rijk.

Pattie kijkt hem geschrokken aan.

PATTIE

Hoe bedoelt u.

FRED

(bromt)

Morgen heb je je eerste repetitie met de Petticoats.

Pattie straalt.

PATTIE

Ik?? Met de Petticoats...???

FRED

Ja. Maar als het niet klikt tussen de band en jou, dan kan je terug naar het hoge noorden.

PATTIE

(jubelt)

De Petticoats!
De griesel gait mie over de grauwe, weet u dat?

Fred kijkt haar aan.

PATTIE

(trots)

Da's Gronings.

(CONTINUED)

FRED

Vreesde ik al.

PATTIE

Ik ga het meteen aan Rogier vertellen.

Pattie is al op weg naar de deur.

FRED

En, juffrouw Jagersma.... er is nog iets anders.

Pattie draait zich om.

FRED

Die jongen waar je het over had, uit Appelscha, of waar je ook vandaan mag komen...

PATTIE

Ik kom uit Winschoten. Maar Peter inderdaad uit Appelscha, als u die bedoelt.

FRED

Ik heb niks aan jou als ik hem niet ook heb. En vooral zijn liedjes, bedoel ik dan. Dus ik wil dat je hem meeneemt naar de repetitie.

Pattie kijkt hem geschrokken aan.

PATTIE

Ik weet niet zeker of hij kan komen.

FRED

Het is jij en Peter. Of iemand anders.

PATTIE

(stamelt)

Komt voor mekaar...

Pattie komt met een beduusd gezicht naar buiten. Ze mompelt een verontschuldiging tegen Suzy. Rogier kijkt haar bezorgd aan. Pattie begint te stralen.

PATTIE

Ik ben door!!! Ik ben aangenomen bij de Petticoats!

- 3.39 CONTINUED: 3.39
Rogier omhelst haar.
- 3.40 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/SLAAPKAMER ALINE - NACHT 3.40
Aline ligt wakker. Ze staat op en trekt haar duster aan.
- 3.41 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/KANTOOR - NACHT 3.41
Aline snuffelt rond in het kantoor van haar man. Ze trekt lades en kastjes open. Bekijkt de agenda. Bladert door de kaartjes met telefoonnumers. Ze vindt niets.
Aline hoort de voordeur opengaan. Ze bevriest.
- 3.42 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HAL - NACHT 3.42
Pattie en Rogier komen thuis.
- ROGIER
We bellen Peter morgen. Als ie dit hoort neemt ie de eerste de beste trein.
- PATTIE
Echt niet. Je kent hem niet. Hij is hardstikke koppig.
- Ze blijven staan in de vestibule.
- PATTIE
(roept uitgelaten)
Willem?? 't Is gelukt!!!
- Er lijkt niemand thuis.
- PATTIE
(roept)
Hallo? Is daar iemand?
- Willem staat opeens in de hal, hij hijgt een beetje. In zijn handen een grote bos rozen. Pattie straalt.
- PATTIE
Ik mag bij de Petticoats!
- WILLEM
Ik wist het wel...
- Hij geeft de bloemen aan Pattie. Pattie omhelst hem. Rogier kijkt naar de lege vaas met water. Druppels op het dressoir.

(CONTINUED)

PATTIE

Maar ik heb wel een probleem. Fred wil dat ik met Peter kom, en Peter wil niet.

WILLEM

Peter, Peter, Peter. Ik kan die naam niet meer horen.

PATTIE

Je bent jaloers.

WILLEM

Ja, mag ik?

Pattie kijkt hem lachend en toch ook gevleid aan.

WILLEM

Laat die Peter lekker in Groningen. We vinden wel iemand anders, ik ken mensen genoeg.

PATTIE

Echt?

Willem kijkt: tuurlijk. Pattie geeft hem spontaan een klapperd op zijn wang.

WILLEM

Mm. Doe dat nog eens.

Pattie lacht. Rogier's gezicht betreft. Als Pattie hem opnieuw op zijn wang wil kussen, draait Willem snel zijn hoofd zodat haar kus op zijn mond terechtkomt.

Vanuit de deuropening van het kantoor heeft mevrouw van Rooden alles gezien. Aline sluit de deur.

Een projectiedoek hangt tegen de achterwand van het café. Dia's over Canada worden geprojecteerd. Een keurige man in een pak staat op een verhoginkje.

VOORLICHTER

Beste mensen. Nederland is volop doende met de wederopbouw. Onze bevolking groeit. Onze welvaart groeit.

Op een tafel liggen boeken, zoals 'practische gids voor den emigrant'.

Miedema zit met zijn vrouw, Peter en de jongste zoons in het café. Miedema's gezicht staat strak. Zijn vrouw kijkt af en toe naar de deur. Peter kijkt ongeïnteresseerd naar zijn schoenen. De andere broers maken veelvuldig oogcontact met meisjes om hen heen.

VOORLICHTER

Maar zullen er voldoende banen
zijn om iedereen aan het werk te
helpen?

Peter vangt de blik op van een meisje van een jaar of 19, MIENTJE. Hij kijkt weer weg. Zijn broer, naast hem, ziet het en geeft hem een por. Peter reageert niet.

VOORLICHTER

Zal ons kleine landje groot genoeg
blijken om vrouw en kinderen,
ouders en grootouders, te
huisvesten?

DORPELING

Groningen toch zeker wel?

Gelach, geroezemoes. De voorlichter laat zich niet van de wijs brengen.

VOORLICHTER

Minister president Drees zei in
1950: 'een deel van ons volk
moet aandurven zoals in vroeger
eeuwen zijn toekomst te zoeken in
grotere gebieden dan eigen land.'

Hij kijkt rond en blijft hangen bij Peter. Die kijkt de man enigszins verontschuldigend aan (sorry, je praat tegen de verkeerde)

VOORLICHTER

Emigreren vergt moed. En
doorzettingsvermogen. Maar u
krijgt er veel voor terug. Heel
veel.

Hij kijkt een vrouw in het publiek aan.

VOORLICHTER

U, mevrouw, zult zich soms alleen
voelen, omdat u de taal nog niet
goed kent en uw man overdag aan
het werk is in de fabriek of op
het land.

Moeder Miedema kijkt naar de deur: tot haar grote vreugde is Rein binnen gekomen. Zonder zijn familie aan te kijken gaat hij een stukje verderop op een stoel zitten.

De voorlichter richt zich tot Rein.

VOORLICHTER

En u jongeman, die net op tijd
binnen komt, u zult de handen uit
de mouwen moeten steken, evenals
uw familie.

Miedema kijkt naar Rein en wisselt een blik met zijn
vrouw, die opgelucht glimlacht.

VOORLICHTER

En u zult uw vaderland missen.
Want besef goed wat afscheid nemen
wil zeggen: dat u uw familie soms
nooit meer terug zult zien.

Rein knikt stug. Peter kijkt ongelukkig.

De voorlichter toont een dia van een boerenfamilie die
voor een prachtig vrijstaand huis poseert.

VOORLICHTER

Maar zult spoedig merken dat
Canada het land is van oneindige
mogelijkheden. Van vrijheid,
ruimte, frisse lucht. In Canada
kan men van een dubbeltje een
kwartje worden!

Peter kijkt opzij en ontmoet weer Mientjes blik. Hij
kijkt voor zich.

BROER

(fluistert)

Niks voor jou?

Peter kijkt hem verward aan. De broer maakt een hoofdknik
naar Mientje. Peter schudt zijn hoofd.

VOORLICHTER

Ik laat u nu een populair liedje
uit Canada horen... Van een nieuw
talent: Paul Anka...

Hij zet een grammofoonplaat op.

VOORLICHTER

Ter illustratie van mijn betoog.
Als véértienjarige stapte deze
zanger de studio in om een plaat
op te nemen. Mensen: durf je
dromen achterna te gaan!

Peter kijkt geraakt. De stem van de 14-jarige Paul Anka
klinkt door het café.

(CONTINUED)

3.43 CONTINUED: (3)

3.43

PAUL ANKA (V.O.)

(zingt)

I must confess I do
 Yes my darling
 I love you
 From the moment
 We first met
 Then I knew my love was meant
 For you

Peters ogen worden vochtig.

3.44 INT. HUIS PETER - NACHT

3.44

Peter zit aan de eettafel en schrijft een liedje. Moeder komt binnen in haar nachtpon.

MOEDER MIEDEMA

Moet jij niet naar bed?

Peter stopt met gitaarspelen.

PETER

Als we naar Canada gaan, dan kom ik hier misschien wel nooit meer terug.

MOEDER

Nee, misschien niet.

Peter kijkt voor zich.

MOEDER

Maar je gaat nieuwe dingen zien en meemaken.

Ze kijkt hem aan.

MOEDER

Andere mensen ontmoeten.

Peter zwijgt.

MOEDER

En als je dat niet wilt... dan moet je hier blijven. Alleen..

Ze kijkt hem aan.

MOEDER

Als je niks doet, dan gebeurt er ook niks.

Peter laat dit tot zich doordringen.